

۵ نکته‌ای که باید در مورد اعتقادنامه‌ها بدانید

کیت متیسون

بیشتر مسیحیان موضوعاتی مانند اعتقادنامه‌ی نیکیه یا اعتقادنامه‌ی رسولان را شنیده‌اند، اما بسیاری از مسیحیان باورهای اشتباه زیادی در مورد اعتقادنامه‌ها دارند. و سوء تفاهم زیادی در مورد ماهیت، پیش‌زمینه و هدف اعتقادنامه‌ها وجود دارد. در ادامه پنج نکته ذکر شده است که باید در مورد اعتقادنامه‌ها بدانید.

۱. کلمه "creed" از کلمه لاتین *credo* گرفته شده است که به معنای ساده "من ایمان دارم" است.

حالت جمع *Credimus* است، که به معنای «ما ایمان داریم» می‌باشد. به طور خلاصه، هنگامی که ما یک اعتقادنامه را قرائت می‌کنیم، صرفاً بیانیه‌ای را در مورد آنچه که اعتقاد داریم بیان می‌کنیم. و این بدان معنا است که اگر شما چیزی را باور دارید، شما یک اعتقادنامه دارید. اما اگر بگویید، «من به هیچ اعتقادنامه‌ای جز مسیح ایمان ندارم» چطور؟ خب، پس این اعتقادنامه‌ی شماست. این یک اعتقادنامه‌ی کوتاه است، اما به هر حال، یک اعتقادنامه است. وقتی می‌فهمیم که اعتقادنامه‌ها، بیانیه‌های ایمانی انسانی هستند، به ما کمک می‌کند تا رابطه بین کتاب مقدس و اعتقادنامه‌ها را بهتر درک کنیم. کتاب مقدس الهام گرفته شده است. واژه‌ی یونانی که در دوم تیموتائوس ۳: ۱۶ استفاده شده *theopneustos* می‌باشد، که به صورت تحت‌اللفظی به معنای "نفخه‌ی خدا" است. کتاب مقدس کلام الهام شده‌ی خداست. و اعتقادنامه‌ها، سخنان غیر الهام شده‌ی انسان‌ها هستند. در کتاب مقدس، خدا را می‌شنویم که می‌گوید: «خداوند چنین می‌گوید: ...»، اما در اعتقادنامه‌ها ما پاسخ می‌دهیم: «ما ایمان داریم...».

۲. خود کتاب مقدس از خلاصه‌هایی مانند اعتقادنامه‌ها استفاده می‌کند.

احتمالاً شناخته‌شده‌ترین مثال در این مورد، «شما» در تثنیه ۶: ۴ است، که با این عنوان شروع می‌شود: «ای اسرائیل بشنو: خداوند، خدای ما، خدای واحد است.» این بیانیه‌ی کوتاه که شبیه اعتقادنامه است، توسط پولس در اول قرنتیان ۸: ۶ بسط داده شده با توجه به مکاشفه‌ی بیشتر در مورد عیسی مسیح، مورد بررسی قرار گیرد. سایر بیانیه‌هایی که شبیه اعتقادنامه هستند، در عهد جدید در رومیان ۱۰: ۹-۱۰ ("عیسی خداوند است") و اول قرنتیان ۱۵: ۳-۴ یافت می‌شوند.

۳. اعتقادنامه‌ی رسولان توسط رسولان نوشته نشده.

داستانی که روایت نوشتن اعتقادنامه‌ی رسولان توسط دوازده رسول را بیان می‌کند، در قرن چهارم یا پنجم به وجود آمده است، اما هیچ مدرکی دال بر صحت این روایت وجود ندارد. شواهدی در قرن دوم و سوم وجود دارد، که بیان می‌کند، اعتقادنامه‌های کوتاهی در کلیساها وجود داشته است. یکی از شناخته‌شده‌ترین آنها اعتقادنامه‌ی قدیم روم است. محتوای آن، و محتوای دیگر اعتقادنامه‌ها، بسیار شبیه به محتوای اعتقادنامه‌ی رسولان است. محتوای تمام این اولین بیانیه‌های ایمانی، برگرفته از انجام مراسم آئین غسل تعمید است که قبل از آن، سؤالاتی پرسیده می‌شد که با پاسخ‌های کلیشه‌ای کوتاهی توسط شخص تعمید گیرنده جواب داده می‌شدند. محتوای این بیانیه‌های کوتاه آئینی ایمان، همان محتوای بیانیه‌های ایمانی اولیه است. برخی از نویسندگان اولیه مسیحی، مانند ایرنئوس، از این محتوا به عنوان *regula fidei* یا "قاعده‌ی ایمان" یاد می‌کنند، که خلاصه‌ای از آموزه‌های کتاب مقدس در مورد خدا بود.

۴. اعتقادنامه‌ی نیکیه به منظور دفاع از تعالیم کتاب مقدس در مورد خدا در برابر بدعت‌گذاران نوشته شد.

هر خواننده کتاب مقدس متوجه خواهد شد که اعتقادنامه‌ی نیکیه چندین چیز را کاملاً واضح تعلیم می‌دهد.

- اول، تعلیم می‌دهد که تنها و تنها یک خدای واحد حقیقی وجود دارد.
- دوم، تعلیم می‌دهد که پدر خداست.
- سوم، تعلیم می‌دهد که پسر خداست.
- چهارم، تعلیم می‌دهد که روح القدس خداست.
- در نهایت، تعلیم می‌دهد که پدر، پسر یا روح القدس نیست، پدر یا روح القدس نیست، و روح القدس، پدر یا پسر نیست.

همانطور که هم مسیحیان و هم غیر مسیحیان می‌پرسیدند که چگونه همه این پنج آموزه با هم منطبق هستند، گاهی اوقات پاسخی ارائه می‌شد که با رد یک یا چند مورد از این آموزه‌های کتاب مقدسی، سعی بر حل مشکل می‌کرد. در قرن چهارم، مردی به نام آریوس مشکل را با انکار اینکه پسر خدا است، "حل" کرد. این یک مناقشه‌ای ایجاد کرد که برای دهه‌ها به طول انجامید. این مناقشه در شوراها نیکیه (۳۲۵ پس از میلاد) و قسطنطنیه (۳۸۱ پس از میلاد) مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه این شوراها همان چیزی است که ما به عنوان اعتقادنامه‌ی نیکیه می‌شناسیم. این بیانیه‌ای از اعتقاد کلیسا در مورد آموزه‌ی کتاب مقدسی خداست،

که برای دفاع از آن در برابر تعالیم ضد مسیحی آریوس و دیگران نوشته شده است. از طرح کلی بیانیه‌های ایمانی اولیه و کوتاه‌تر پیروی می‌کند، اما طرز بیان خاصی را برای رد تحریف‌های بدعت‌انگیز آن آموزه بکار می‌برد.

۵. استفاده از اعتقادنامه‌ها برای کلیسای کاتولیک روم لغزنده نیست.

همانطور که در بالا ذکر شد، همه مسیحیان یک اعتقادنامه دارند، خواه متوجه آن باشند یا نه. تنها کاری که برای اثبات این موضوع باید انجام دهید این است که از هر مسیحی (از جمله خودتان) بپرسید: "به نظر شما کتاب مقدس در مورد چه چیزی تعلیم می‌دهد (یک موضوع را انتخاب کنید)؟" پاسخ هر چه باشد، یک اعتقادنامه است. پروتستان‌های اولیه، اعتقادنامه‌های تاریخی کلیسا را رد نکردند. آنها همچنان به تعلیم و دفاع از آموزه کتاب مقدسی تثلیث که در اعتقادنامه نیکیه خلاصه شده است، ادامه دادند. آنها همچنان به تعلیم و دفاع از آموزه کتاب مقدسی مسیح، همانطور که در اعتقادنامه‌ی کالسدون خلاصه شده است، ادامه دادند. تنها بدعت‌گذارانی مانند سوسینی‌ها (لیبرال‌های قرن شانزدهم) بودند که اعتقادنامه‌های تاریخی مسیحی را رد کردند.

این مقاله بخشی از مجموعه [۵ نکته‌ای که شما باید بدانید](#) است.

دکتر کیت ای. متیسون، استاد الهیات نظام‌مند در دانشگاه الهیات ریفورمیشن بایبل کالج، در شهر سن‌فورد، ایالت فلوریدا می‌باشد. ایشان نویسنده‌ی کتاب‌های بسیار از قبیل *The Lord's Supper: Answers to Common Questions* می‌باشد.

این مقاله در وبسایت [لیگونیر](#) منتشر شده است.